

Elīna Jurkāne

Biznesa augstskolas *Turība*
GODA STUDENTS

Ar centību visi var panākt visu!

Šajā gadā Biznesa augstskola *Turība* pirmo reizi piešķir apbalvojumu GODA STUDENTS, un to godam ir noplīnījusi Starptautiskā tūrisma fakultātes 4. kursa studente Elīna Jurkāne.

Elīnas atzīmes ir tikai teicamas vai izcīlas, viņa ir aktīva arī ārpus studiju aktivitātēs, iesaistoties dažādos augstskolas rīkotos pasākumos – konferencēs, vieslekcijās, konkursos, izstādēs u.c., kā arī piedalās šo pasākumu organizēšanā. Vēl studējot, Elīna vada lekcijas un dalās savās zināšanās ar citiem *Turības* studentiem, esot profesores Maijas Rozītes asistente. Elīna Jurkāne sevi uzskata par *Turības* patrioti un, atbildot uz jautājumu, vai *Turība* ir attaisnojusi gaidīto, viņa atbild, ka piepildījies ir viiss, kas sagaidīts, un pat vēl vairāk, jo dzīve studiju laikā *Turībā* ir mainījusies par 180 grādiem uz labo pus!

20. aprīlī Jūs saņemsiet apbalvojumu Biznesa augstskolas *Turība* GODA STUDENTS. Kādas bija sajūtas, kad uzzinājāt, ka Jums piešķirts šis Goda nosaukums?

Biju Joti priecīga, kad saņēmu oficiālo e-pastu par to, ka man tiks piešķirts Goda studenta nosaukums, jo, zinot, ka esmu izvirzīta, man līdz pat pēdējam brīdim bija šaubas par to, vai es būšu tā, kurai paveiksies saņemt apbalvojumu, jo studentu ir daudz un konkurence - liela. Kad uzzināju, ka esmu pieteikta, un paziņoju šo faktu draudzenēm, viņas apgalvoja, ka esmu pelnījusi šādu titulu un nav šaubu, ka to saņemšu, turklāt pat Starptautiskā tūrisma fakultātes dekāne izteica mājienus, ka man aprīļa beigās jāgatavojas uz balvas saņemšanu. Man ir gods iejet vēsturē ar to, ka esmu pirmā, kurai piešķirts Goda nosaukums "Biznesa augstskolas *Turība* Goda students".

Kāpēc izvēlējāties studijas *Turībā*?

Absolvējot vidusskolu, man bija divas izvēles – studēt tūrismu Vidzemes augstskolā vai, ejot mammaς pēdās, klūt par tulku un studēt Ventspils augstskolā. Iegūstot bakalaura grādu tulkošanā, uzsāku darbu kā tulks, turklāt darba pienākumus varēju veikt no mājām. Pēc piecu gadu dzīves šādā ritmā, kurā lielākā dienas daļa jāpavada, sēžot pie datora, sapratu, ka kaut kas ir jāmaina, tāpēc, pētot piedāvājumu, mēģināju izvēlēties savu nākamo profesiju un, attiecīgi, arī augstskolu. Tūrisma studijas nepameta manu prātu, un arī mani līdzcilvēki šo domu atbalstīja, tāpēc nokļuvu šeit – *Turībā*. Jau pirmajās dienās, kad braucu uz lekcijām, pieķēru sevi, dziedot līdzi dziesmām un smaidot, jo bija sajūta, ka beidzot esmu atradusi savu īsto vietu. Ja man jautātu, vai *Turība* ir attaisnojusi manas

cerības, tad es atbildētu, ka ir piepildījies viss, ko gaidīju, un vēl daudz vairāk – dzīve ir mainījusies par 180 grādiem uz labo pusī.

Pastāstiet par savām studiju gaitām. Vai esat teicamniece?

Jā, šķiet, ka man ir iespējas iegūt sarkano diplomu ar ierakstu, ka studiju programma apgūta ar izcilibu. Atzīmes studiju laikā ir tikai 9 un 10, pat neko nepārrakstot. Šobrīd studējot ceturtajā kursā, pat nezinu sistēmu, kā iet pārrakstīt kādu darbu, lai uzlabotu atzīmi, jo nav bijusi tāda vajadzība. Lai gan apkārtējie uzskata, ka man ir gudra galva un man viss sanāk, un viegli padodas, jāatzīst, ka tā gluži nav. Tam visam apakšā ir ļoti smags darbs un negulētas naktis. Robeža, lai dabūtu teicamu vai izcilu atzīmi, teorētiski ir šaura, bet darbs, kas tur tiek ieguldīts, ir milzīgs.

Studiju ietvaros esat devusies arī ārzemju praksēs. Ko no tām ieguvāt?

Šī man ir mīļākā tēma! Pirmajā gadā, domājot, ka mani bez pieredzes ārzemēs neviens nepieņems, strādāju Rīgā viesnīcā *Radisson Hotels*, kamēr draudzenes aizbrauca uz Grieķiju. Tā kā man bija pieredze tulkošanā man piedāvāja vietu birojā - es atteicu, jo man bija vēlēšanās sākt no pamatiem, lai saprastu organizācijas darbību kā sistēmu un procesus, kas notiek viesnīcās. Tajā pašā gadā radās izdevība aizbraukt praktizēties mazā, privātā viesu namā Anglijā. Otrajā studiju gadā saņēmos drosmi un aizlidoju uz Spāniju, kurp, jāatzīst, devos arī trešajā studiju gadā un došos arī pēc augstskolas absolvēšanas. Ārzemju prakses *Turības* studentiem ir jāizmanto, jo tām ir milzīga pievienotā vērtība – draugi, kontakti, pieredze, iespējas, valoda. Viss, ko vien var vēlēties!

Vai ārpus studijām iesaistāties arī citos augstskolas pasākumos un aktivitātēs?

Jā, iesaistos. Esmu apmeklējusi dažādas diskusijas, konferences un vieslekcijas, piedalījusies dažādās izstādēs, piemēram, starptautiskajās tūrisma izstādēs *ITB* un *Balttour*; kā arī izglītības izstādē *Skola 2017*. Esmu palīdzējusi organizēt konferenci sadarbībā ar Nīderlandes augstskolu, kā arī skolēniem veltīto konkursu *Latvijas simtgades spots*.

Man ir gods ieiet vēsturē ar to, ka esmu pirmā, kurai piešķirts Goda nosaukums “Biznesa augstskolas Turība Goda students”.

Varbūt studiju laikā vai ārpus tā ir gadījies kāds interesants atgādījums, ar ko vēlaties padalīties?

Viens no pozitīvākajiem atgādījumiem bija, kad Starptautiskā tūrisma fakultātes angļu valodas grupas studenti, mani kursabiedri, uzaicināja mani un vēl divas meitenes uz augstskolas Jaunatnes tūrisma mītni, lai uzcienātu ar Indijas tradicionālajiem ēdieniem. Vienam no indiešiem līdzi bija arī viņa mammas gatavoti konservi – marinēti mango. Jāatzīst, ka starptautiskajā grupā, kurā ir studenti no Indijas, Ukrainas, Azerbaidžānas, Uzbekistānas, Baltkrievijas, visi studiju gadi ir viens liels piedzīvojums un interesants atgādījums.

Varbūt plānojat turpināt studijas?

Noteikti turpināšu mācīties – esmu cilvēks, kurš bez izglītošanās un sevis pilnveidošanas nevar nosēdēt mierā. Man jājūt virzība uz

priekšu. Ja tā nebūs maģistrantūra, tie noteikti būs kaut kādi kursi ar specializāciju manis izvēlētā virzienā, lai gan šobrīd vēl neesmu pārliecināta, kāds šīs virziens būs.

Esat profesores Maija Rozītes asistente un vadāt lekcijas jaunāko kursu studentiem. Kā līdz tam nonācāt?

Uz šo jautājumu vislabāk spētu atbildēt *Turības* Starptautiskā tūrisma fakultātes (STF) vai katedras pārstāvji, jo es neesmu īsti pārliecināta par iemesliem, kāpēc viņi izvēlējās tieši mani. Tas notika negaidīti, kad man, aizbraucot uz mājām, dienā, kas ar neko būtiski līdz tam mirklīm neatšķīrās no pārējām, zvanīja STF dekāne un teica: "Elīna, man Tev ir piedāvājums. Gribi pasniegt lekcijas?". Piecas sekundes apdomājusies, es šo izaicinājumu pieņēmu – tagad divas reizes nedēļā braucu uz skolu, lai otrā kursa studentiem pasniegtu studiju kursu latviešu valodā ar nosaukumu *Tūrisma organizēšana un vadība*. Labprāt kādreiz vadītu lekcijas arī angļu valodā.

Ikviens, kurš man jautā viedokli par Turību, par to, vai man šeit patīk un vai es ieteiku šeit studēt, var no manis saņemt bezmaksas sajūsmas lekciju par to, cik šeit viss ir forši.

Vai tas, ka pati esat studente, Jums palīdz vai varbūt traucē ikdienas darbā ar citiem studentiem? Vai jaunāko kursu studenti Jūs respektē?

Tas ļoti palīdz gan man, gan studentiem. Man tādējādi ir vieglāk raišīt savu izpratni par to, ko ir nepieciešams stāstīt un ko nē, jo, piemēram, ja gatavoju testu, no milzīgā teorijas apjoma izvēlos svarīgāko un pasaku studentiem, kuras tēmas tiks izmantotas testa veidošanā. Var, protams, likt studentiem visu pirmseksāmena nakti mācīties to, kas apgūts gada laikā un kas, visticamāk, tikko uzrakstot eksāmenu, jau būs aizmirsts, bet tam nav jēgas. Manuprāt, daudz vērtīgāk ir, ja iemācās nedaudz no visa, bet to, kas būs noderīgs visu turpmāko dzīvi. Ar respektu viss ir kārtībā – studenti nav skolēni, ar kuriem, kā zināms, var gadīties visādi.

Vai vienmēr esat jutusi vēlmi dalīties ar savām zināšanām?

Vidusskolā pirms 12. klases beigām nonācu pie izvēles dilemmas starp tulka un tūrisma speciālista profesiju. Man bija daudz ideju par savu nākotnes profesiju – policiste, diplomāte, tostarp arī skolotāja. Mamma, kura pati pēc profesijas bija skolotāja, palīdzēja pieņemt šos dzīves svarīgos lēmumus par nodarbošanās izvēli manā dzīvē, tāpēc nekļuvu par skolotāju, bet teorētiski arī tulks un tūrisma speciālists ir tas, kurš dalās ar zināšanām.

Noteikti turpināšu mācīties - esmu cilvēks, kurš bez izglītošanās un sevis pilnveidošanas nevar nosēdēt mierā.

Kā pavadāt savu brīvo laiku? Vai Jums ir kādi hobiji vai aizraušanās?

Kā jau varētu nojaust, brīvā laika nav daudz, taču svarīgu vietu manā dzīvē vienmēr ir ieņēmis sports. Tā arī ir mana brīvā laika lielākā aizraušanās. ļoti daudzus gadus aizrāvos ar kik-boksu un pat boksu profesionālā līmenī, bet tagad esmu pārgājusi uz *Wushu*, kas ir bezkontakta kung-fu. Tas sniedz gan disciplīnu, gan enerģiju. Nereti dodos arī pastaigās, lai izvēdinātu galvu un atkal spētu koncentrēties dažādiem darbiem. Vēl par tradīciju ir kļuvušas svētdienas pusdienas ar ģimeni, un pēc būtības tas ir arī viss, jo pārējais laiks pait, vai nu studējot, vai strādājot, bet šāda dzīves dinamika man iet pie sirds.

Manuprāt, daudz vērtīgāk ir, ja iemācās nedaudz no visa, bet to, kas būs noderīgs visu turpmāko dzīvi.

Kādi ir Jūsu profesionālie mērķi un ambīcijas?

Agrāk visu rūpīgi plānoju, mēģināju paredzēt lietu attīstību. Ja kāds no plāna punktiem atcēlās, izgāzās vai nenotika tā, kā bija ieplānots, biju vīlusies, tāpēc tagad vairs neplānoju. Iespējams, tieši neplānošana, profesionālo mērķu un ambīciju neuzstādīšana ir viens no iemesliem, kāpēc tagad šķiet, ka dzīve man piespēlē tik daudz patīkamu pārsteigumu un pavērsienu.

Vai uzskatāt sevi par *Turības* patrioti?

Pat iztieket bez šī vārda „patriots” definīcijas, es varu pārliecināti atbildēt: „Jā, es esmu *Turības* patriote!“ Ikviens, kurš man jautā viedokli par *Turību*, par to, vai man šeit patīk un vai es ieteiktu šeit studēt, var no manis saņemt bezmaksas sajūsmas lekciju par to, cik šeit viss ir forši.

Vai Jums ir kādi ieteikumi, kā augstskolā uzlabot studiju procesu vai studentu dzīvi kopumā?

Turpināt saglabāt visas tās labās lietas un priekšrocības, kas *Turības* studentiem ir, piemēram, ka augstskolas vadība un personāls ir pretimnākoši cilvēki, kuri uzklausa, atbild uz jautājumiem un palīdz risināt sarežģījumus, ja tādi radušies. ļoti patīkams sīkums, ko mani studenti ir atzinuši, ir tas, ka pasniedzēji ātri atbild uz e-pastiem, tāpēc ieteikums varbūt būtu sinhronizēt darba e-pastus ar privātajiem, lai tie pienāk telefonā un ir iespējams operatīvi sniegt atbildi.

Ko Jūs novēlētu citiem *Turības* studentiem vai topošajiem studentiem?

Topošajiem studentiem – ja, domājot par to, vai studēt un kur studēt, vēl esat dilemmas priekšā, es, protams, iesaku studēt. Aicinu ieklausīties citos, apsvērt iespējas, bet lēmumu pieņemt pašiem, jo savas dzīves gājieni ir jāizdara katram pašam – reizēm aiziet citu ceļu, nekā iet visi citi, var izrādīties pareizais virziens. Esošajiem studentiem – ar centību visi var panākt visu.

Kāda ir Jūsu profesionālā darba pieredze? Pastāstiet par savu karjeras attīstību.

Paralēli darbam un studijām *Turībā* joprojām tulkoju filmas televīzijai – tulkošana ir pārvērtusies par manu hobiju, ko ļoti viegli apvienot ar mācībām, jo darba apjomu varu izvēlēties pēc iespējām. Iepriekš esmu brīvprātīgi tulkojuši dažādus lielāku un mazāku apjoma darbus un strādājusi veikalā, kas bija lieliska pieredze darbā ar cilvēkiem. Esmu vairakkārt saņēmusi piedāvājumus strādāt viesnīcās, kas varētu būt nopietns atspaidis manā karjeras attīstībā, bet, apzinoties, ka gadījumā, ja es uzsāktu darbu viesnīcā, tas, visticamāk, mainītu manas prioritātes, kā rezultātā ciestu manas studijas, es esmu no šiem darba piedāvājumiem atteikusies. Ja es kaut ko daru, tad es tajā ieguldu sevi visu un strādāju maksimāli augstā līmenī, tāpēc studijas šobrīd ir mana prioritāte.

Ārzemju prakses Turības studentiem ir jāizmanto, jo tām ir milzīga pievienotā vērtība – draugi, kontakti, pieredze, iespējas, valoda. Viss, ko vien var vēlēties!